

kendelse — får samme virkning som en betinget frakendelse efter de nye regler, jfr. § 70 c, hvorefter prøvetiden ved betinget frakendelse er 3 år fra endelig dom.

Stk. 7 gælder også for frakendelser i mindre end 1 år ifølge underrettsdomme, som ved lovens ikrafttræden er anket eller kan ankes af tiltalte til landsretten, men bestemmelsen får i disse tilfælde normalt kun betydning, hvis tiltalte frafalder anke. Hvis tiltalte fastholder anken, skal frakendelses-spørgsmålet ifølge stk. 5 af landsretten afgøres efter de nye regler, og tiltalte vil først efter landsrettens afgørelse kunne indkaldes til orienterende førerprøve efter § 18 a, stk. 2.

Til § 3.

Efter bestemmelsen skal forslag til revision af reglerne om sikkerhedsseler i § 50 a forelægges for folketetinget i folketingsåret 1977-78. Folketinget vil herved få mulighed for at vurdere reglerne på baggrund af de erfaringer, som er indvundet i de første 2 år efter reglernes ikrafttræden. Justitsministeriet vil anmode rådet for trafikikkerhedsforskning om at tilvejebringe materiale som grundlag for en sådan vurdering.

Til nr. 2.

Når man for at spare unødigt administration har den generelle regel, at et førerbevis uden videre kan være gyldigt i mere end 50 år, forekommer det i almindelighed at være mindre konsekvent at skulle belaste det ret tilfældige udsnit af motorførere, som frakendes førerbeviset, med en almindelig, for samfundet tyngende administration med generhvervelsesførerprøve. Den retssag, der giver anledning til frakendelsen, kan imidlertid have afsløret så ringe generelle kørefærdigheder hos domfældte, at ny førerprøve kan være påkrævet. Afgørelsen heraf træffes naturligst ved dommen i færdselssagen, så domfældte ved, hvad han har at rette sig efter. Navnlig ved frakendelser, der strækker sig over flere år, kan det være naturligt at benytte undtagelsesbestemmelsen, idet den pågældendes ringe kørefærdighed naturligvis yderligere udhules, hvis hun eller han gennem en længere periode ikke opretholder rutine i at føre motorkøretøj.

Til nr. 3 og 5.

Behovet for at indkalde en motorfører, der har fået frakendt førerretten betinget, til ny førerprøve forekommer ikke at være større end behovet for nu og da at indkalde alle andre motorførere til en ny orienterende prøve. Den omstændighed, at den pågældende har gjort sig skyldig i en såkaldt klapfejl, giver ikke i sig selv nogen formodning om, at han i almindelighed er en ringere motorfører end alle øvrige motorførere, over for hvem der ikke har været rejst noget krav om frakendelse.

Kriteriet for at stille krav om en ny førerprøve bør være, om den pågældende i en periode på mindst 6 måneder har været afskåret fra regelmæssig motorkørsel. Dette krav fremgår af § 18 a, stk. 1.

Herudover kan der i særlige undtagelsestilfælde efter en betinget frakendelse være anledning for politimesteren til at indkalde den pågældende til en orienterende prøve, således som der i forvejen er generel hjemmel til det.

Til nr. 4.

Når trafikanten alligevel må føre et køretøj, virker det uforstandigt og vil skabe modvilje, at man skal køre ned til politigården og køre en tur med en prøvesagkyndig i en skolevogn.

Der skal dog være mulighed for, at politiet, når det ved observans i trafikken skønner, at føreren har udvist utilstrækkelig viden om færdselsteori og køremåde, at forlange en orienterende førerprøve afholdt.

Til nr. 6.

Ordlyden er en forenkling og svarer til gældende lovs stk. 3, 1. punktum.

Til nr. 7.

Paragraffen er et klart brud på grundlovens § 71, stk. 1, 1. punktum.

Grundloven er borgernes eneste sikkerhed mod overgreb fra lovgivningsmagten, og denne sikkerhed bør værnes mod ethvert angreb. Hvis lovgiverne mener, at tiden er løbet fra enkelte af grundlovens paragraffer, er der ingen anden vej at gå end den, som grundloven selv foreskriver: En ændring af bestemmelserne, vedtaget på den i grundlovens § 88 foreskrevne måde.